

SKANDINAVISK

BARNEMISJON

Dømt uten rettergang!

I mange år har jeg talt og skrevet om mennesker som lever i fattigdom. For en stund siden stanset jeg opp og tenkte på selve ordet fattigdom. Det består av to ord, - fattig og dom.

Jeg ble opprørt ved tanken på at vi benytter ordet dom. Er disse barna dømt til å forbli fattige på grunn av noe de har gjort? Nei. De er offer for omstendigheter som de selv ikke rår over. På tross av det kan livet deres lignede med en straffedom. Et fengsel trenger ikke være laget av gitter og betong. Det kan bestå av en ugjennomtrengelig mur av økonomiske hindringer.

Kreftene minker

Prøv å tenk deg inn i situasjonen til ei lita fattig jente på turiststrøket i

Manila. Magen verker av sult fordi hun ikke har fått mat på flere dager. Hun er svimmel fordi kroppen ikke har fått nok næring, og bena kan knapt bære henne ettersom kreftene minker. Hjemmet hennes er en bit pappkartong som hun sover på, og hun bor rett utenfor en restaurant.

Hver eneste dag kjenner hun den deilige matlukta, og hun ser familier gå inn og ut av restauranten. Ofte kommer ut de med en pose mat de ikke orket spise opp. Posene kalles doggybag (hundepose). Mange ganger om dagen ønsker hun at hun hadde vært i hundens sted i disse familiene. Ofte sitter hun på pappkartongen sin og undrer over hvorfor en hund har det bedre enn henne.

Bønner om mat

Synes du jeg høres sentimental og urealistisk ut? Da skal jeg fortelle deg at det var akkurat det min familie og jeg opplevde da vi var i Manila i februar i år. Anneli, kona mi, og lille Jakob på fem gikk sammen med meg ned til en pizzeria utenfor hotellet vårt. Rett utenfor satt jenta som jeg vil tro var like gammel som Jakob. Sammen med mamma og syv søsken bodde hun på fortauet og hadde bare pappkartonger å sove på. Hun rakte den svake armen skjelvende mot oss og ville ha penger. Hun pekte på munnen og magen og bønnfalte oss om noe å spise.

Festmåltid på fortauet

Siden vi akkurat hadde kommet til Filippinene og ikke hadde vekslet penger enda, skyndte vi oss inn på restauranten. Der kunne vi betale med kort. Vi var sultne etter reisa og bestilte altfor mye mat. Da vi var ferdige, bad vi om en "doggy

bag". Ute på fortauet satt jenta og så på oss med store øyne. Vi gikk bort til familien og gav dem posen. Hvilken lykke og glede! Det vi ikke klarte å spise opp, brukte moren til å dekke festmåltid for familien på fortauet. Moren trykket hånden min igjen og igjen og jenta hadde tårer i øynene. Jeg var glad jeg kunne hjelpe dem litt, men samtidig kjente jeg en dyp sorg over urettferdigheten i verden. For meg er hverdagen deres verre enn hvilken som helst fengselsstraff. De lever i frihet, men er bundet av økonomiske hindringer. Det er for familier som denne vi i Barnemisjonen kjemper og arbeider hver eneste dag.

Makt til å sette fri

Når vi i Barnemisjonen griper inn i livet til en fattig familie, er det som en benådning fra dommen som hviler over dem. Vi har makt til å sette fri. Dette kan vi gjøre takket være alle gavene vi får fra dere givere.

Jeg sammenligner Barnemisjonens arbeid med en tent lampe. Den beseirer mørket rundt seg. Hvor langt lyset skal nå avhenger av styrken på pærene! Jo flere givere, dess sterkere lys. I dag hjelper Barnemisjonen omkring 400 000 fattige mennesker. Men fremdeles er det mye mer å gjøre. I Matteus 5.16 står det "Slik skal også deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør og prise deres Far i himmelen!"

La oss med våre liv vise hvem vi tror på! Takk for at dere står sammen med oss, og takk for alt dere gjør for arbeidet.

Bo Wallenberg misjonssjef
bo.wallenberg@barnmissionen.se

Sommerleir som endrer liv

Kjære faddere og gode venner fra Skandinavia.

Vi er i full gang med planleggingen av rehabiliteringsleirene for barna våre på det kristne leirstedet Betania i Dubeshno. Leirene er svært betydningsfulle, og barna kaller dem "en bit av paradiset på jorden". Leirstedet ligger i naturskjønne omgivelser og her er store areal der barna kan kose seg. Alt er velorganisert og bygd med omhu. Innrammet av

vakre blomsterbed, hekker og plener, finnes lekeplasser, fontener og et basseng, vannsklie, bane for sykkel og rulleski og en masse spennende ting. Pastor Mykola Krykota og leirpersonalet gjør alt for å gi barna en tettepakket og koselig opplevelse slik at alle føler de er del av en stor kjærlig familie.

Mennesker spør ofte hva som er så spesielt med leiren, hvorfor barna snakker så mye om den, tenker på den og gjerne vil reise tilbake

gang på gang....

Det er vanskelig å forklare. Når jeg tenker på Dubeshno, ser jeg for meg tusener av lykkelige barneansikter og tenker at hvert eneste lille smil utgjør en dråpe som til sammen blir et hav av lykke. Jeg foreslår at du prøver å forestille deg leiren ved å se den gjennom øynene til ei lita jente. Her er fortellingen til Katya.

Forts. s. 4

Bildetekst Gleden er stor når barna leker eller legger puslespill for første gang. Takket være Barnemisjonen får rundt 1 300 barn oppleve herlige sommeruker på leir!

Mitt navn er Katya. Jeg er foreldreløs og vokste opp på en internatskole. Før hver ferie ble mange av barna hentet av slekt og venner, men noen av oss ble igjen på internatet. Jeg var en av dem. Mor gav meg bort allerede da jeg ble født.

Jesus og lærte meg kristne sanger. Dessuten fikk jeg en Bibel i gave.

Da jeg kom tilbake til internatet, levde jeg på minnene fra sommerleiren året igjennom. Jeg bad inderlig til Gud om å få komme

takker så inderlig for alle mennesker som har vært med og bygd opp og støtter leirstedet i Dubeshno. Dette er virkelig en oase av kjærlighet og håp på jorda.

Kjære faddere. Fra barnas hjerter, vendt mot himmelen, sendes tusenvis av takkebønner til dere. Dere gir barna våre en ny framtid og et nytt håp. Bær med dere at Gud, vår far og alle farløses far, kommer til å gi dere mangfoldig igjen. Snart slår leirstedet i Dubeshno gjestfritt opp dørene igjen for nye barn. Vi trenger deres hjelp. Tross økonomiske vanskeligheter og ustabilitet i Ukraina og resten av verden, tror vi at Gud kommer til å åpne nye kanaler og røre ved hjertene til hengivne mennesker som vil hjelpe disse Hans minste.

Jeg vil hilse dere med Fil.4.13. "Alt makter jeg i Ham som gjør meg sterk"

I et herlig miljø finnes uttall av aktiviteter for barn på sommerleir i Dubeshno.

Jeg har aldri truffet henne, og ingen har noen gang besøkt meg. Jeg kjente meg svært ensom og savnet håp for framtida. Men da jeg var fjorten år, fikk jeg innbydelse til å komme på leir i Dubeshno. Det forandret livet mitt!

Da jeg kom dit, kjentes det som å entre en annen verden. For første gang kjente jeg meg elsket. Tenk at mennesker brydde seg om meg. Jeg fant mange nye venner, og her var ingen slemme. Hele atmosfæren var fylt av kjærlighet og respekt. Barnemisjonen gav meg klær, sko og leker. Det ble mine første private eiendeler, og jeg var så takknemlig. Bibeltimer og kveldssamlinger rundt leirbålet varmet meg til kropp og sjel. Det leirbesøket endret livet mitt. Jeg tok imot

tilbake sommeren etter. Gud svarte på den bønnen. Barnemisjonen bad meg enda en gang om å bli med på leir, og den betydde ytterligere forvandling i livet mitt. Jeg lærte at Gud var min far og at jeg kunne stole på han.

Da jeg hadde tatt eksamen på skolen, arbeidet jeg noen år på leirstedet. Der fikk jeg hjelpe andre foreldreløse barn. Takket vært leirene ble jeg kristen. I dag har jeg en herlig familie, en mann og ei datter på en måned. Mannen min er også foreldreløs og har vokst opp på internatskole. Men Gud har forvandlet livet hans og gitt oss håp og lykke. Menigheten har hjulpet oss med å kjøpe hus i byen og Barnemisjonen støtter oss kontinuerlig med mat og klær. Vi ber og

Med kjærlig hilsen fra Ukraina
Lyudmila Loniuk
Misjonsleder

**Ditt testament
kan redde liv!**

Kontakt oss gjerne
www.barnemisjonen.no